אלוהים ברא הכל, עיצב אותו, שיכלל את מלאכתו, והשיג באמצעותו את מטרת השלמות המתאימה לו. הוא העריך עבורו מה יתאים לו במהלך שהותו, והדריך אותו גם אליו.

האמת הגדולה הזו נוכחת בכל דבר בקיום הזה. כל דבר במרחבי הקיום מעיד על כך, מהגדול ועד הקטן, ומהנשגב ועד חסר החשיבות.

לציפורים יש אינסטינקט לחזור הביתה. הציפור המנדנדת שקיננה ליד דלתך נודדת דרומה בסתיו, אך חוזרת לקן שלה באביב שלאחר מכן. בספטמבר, להקות של רוב הציפורים באמריקה טסות דרומה, ולעתים קרובות מטיילות כאלף מייל מעל ארץ הים, אבל היא לא מאבדת את דרכה.

והינשוף יכול לראות את העכבר החם והעדין רץ על הדשא הקריר, לא משנה כמה חשוך הלילה.

ואם הרוח נושאת פרפר נקבה דרך חלון אל עליית הגג שלך, היא שולחת במהרה אות עדין; הזכר עשוי להיות במרחק; אבל הוא מקבל את האות הזה ומגיב לו, לא משנה כמה תריח מהעבודה שלך כדי להטעות אותם.. אתה רואה שליצורים חסרי החשיבות האלה יש תחנת רדיווהאם לפרפר הזכר יש רדיו מנטלי, בנוסף לחוט הקולט את הצלילהאם אתה רואה את זה מרעיד את האתר, אז הוא מקבל את הרטט

במינים מסוימים של נמלים, הפועלים הפועליםמגיעים ממנו עם גרגרים קטנים כדי להאכיל נמלים אחרות במהלך החורף.

והנמלים מקימות את מה שמכונה "מחסן הטחינה" ובו הנמלים שקיבלו לסתות גדולות שהוכנו לטחינה מכינות אוכל למושבה, וזה ענינן היחיד, ובבוא הסתיו, יהיו לכל הדגנים. נטחן; הטוב ביותר עבור המספר הגדול ביותר מחייב שימור אספקת מזון זו. כל עוד הדור החדש יארגן נמלים טוחנות רבות; חיילי הנמלים הורגים את הנמלים הטוחנות הקיימות, ואולי הם משביעים את מצפונם החרקים שאותן נמלים קיבלו את גמולן המספיק. הייתה לו הזדמנות ראשונה להפיק תועלת מהאוכל תוך כדי טחינתו.

אין ספק שיש בורא עולם שהנחה אותה לכל זה, והדריך יצורים אחרים, גדולים כקטנים. על כל זה, הוא אמר, "אדוננו הוא שנתן הכל את יצירתו ואחר כך הדריך אותו" טהה

לאחר מכן, האם הבורא הגדול הזה אינו מסוגל להחיות אנשים מקברם תמורת גמול וחשבון, לפי מה שייעד ומה שברא להם...

אשר לאדם עצמו המכחיש את תחיית המתים, אמר לו הקב"ה: ובתוך עצמכם, לא תראו אלדריית: כאוכאשר נשללת ברכת הוודאות.

זה פלא בהיווצרותו הגשמית: בסודות הגוף הזה. זה פלא בהיווצרותו הרוחנית: בסודות הנשמה הזו.

ואתה טוען שאתה עבריין קטן

בך, העולם הגדול יותר סגור

בכל מקום שבו אדם עומד והרהר בנפלאותיו, הוא נתקל בסודות המפליאים ומבלבלים: היווצרות איבריו, פיזורם, תפקידיהם, האופן שבו הם מבצעים תפקידים אלו, תהליך העיכול והספיגה, תהליך הנשימה והבעירה. , מחזור הדם בלב ובווריד, מערכת העצבים והרכבה, וניהול הגוף ו ודוגמה פשוטה:

שמיעה וראייה אמור: הוא אשר ברא אותך ועשה לך שמיעה, ראיה ולבבות. מעט אתה מודהאלמולק: כג

שמיעה וראייה הם שני נסים גדולים שעליהם ידועים כמה מתכונותיהם המופלאות. המדע המודרני אומר: "חוש השמיעה מתחיל באוזן החיצונית, ורק אלוהים יודע היכן הוא נגמר. אל המבוך שבתוך האוזן..וה המבוך כולל מעין תעלות בין ספירלה לחצי עגול, ובקטע הספירלי בלבד ישנן ארבעת אלפים קשתות קטנות המחוברות לעצב השמיעה בראש.

מה אורך הקשת והנפח שלו? ואיך התקנת את הקשתות האלה, שמגיעות לכמה אלפים, שלכל אחת מהן מבנה מיוחד?.. באוזן יש מאה אלף תאי שמיעה, והעצבים מסתיימים עם ריסים זעירים, שדיוקם וגדולתם מבלבלים את המוח. .

לגבי הראייה: מרכז חוש הראייה הוא העין המכילה מאה ושלושים מיליון קולטני אור שהם קצוות עצבי הראייה, העין מורכבת מ: הסקלרה, הקרנית, השליה, ו הרשתית.החלק הפנימי ביותר מורכב ממקלות וחרוטים. שנאמר: מספר הראשון: שלושים מיליון מקלות, ומספר השני: שלושה מיליון חרוטים. כולם מסודרים בהתאמה הדוקה יחסית זה לזה.

באשר לעדשות, עדשת העיניים שלך שונה בצפיפות. לכן כל הקרניים מתאספות במוקד, ואדם אינו משיג אותו בשום חומר מאותו סוג, כמו זכוכית, למשל

אחרי שהאדם הזה מכחיש את תחיית המתים! אז הוא שקל את היכולת המופלאה הזו של עצמו, יצירתו ומבנים שלו.. האם הוא שברא את האדם עם היכולת המופלאה הזו לא מסוגל להחיות אותו ולהטיל עליו דין וחשבון? כן, והוא מסוגל להכל.

כי מי שיכול להחיות :רביעית: בין העדויות לתחיית המתים: אזהרת תחיית הארץ לאחר מותה להחיות את המתים זאת מסוגל להחיות אלה:

בסיכומו של דבר, הארץ המתה והיבשה הזו, כשיורד עליה גשם, רועדת וגדלה וצומחת מכל זוג משמח; וכשהיה מכוסה בחליפה ירוקה, ואחר כך בפרחים ובעצים בצורות שונות; האם זה לא מסוגל להחזיר חיים לארץ המתה הזו כדי להחזיר את האדם הזה לחייו שוב..

חמישית: אלוהים הכל יכול מודיע על מה שקרה מהתחייה החושית שהייתה עדה בחיי העולם הזה: כך שתחיית המתים של אלוהים בעולם הזה היא עדות לתחיית המתים ביום התחייה.. כפי שקרה בכמה פסוקים בקוראן הקדוש. 'אן:

הוא לא נתן לו, תראה את האדמומיות שלך, ויתן לך לעשות סימן לאנשים, ותראה את הגדולה, איך אנחנו עושים את זה.

מותם של בני ישראל, שהיו יומרות באמונתם, וקבעו שיראו את אדונם המתים הם כמו סיפורם של חברי המערה, והריגת בני ישראל, ותחייתם של מי שיצאו מבתיהם מפחד מוות.

שישית: אלוהים רחוק מלהתעסק בבריאה, ושחוכמתו של אלוהים מחייבת לשלוח אנשים לעונש וחשבון:

[האם חשבתם שבראנו אתכם לשווא, ושלא תוחזרו אלינואל-מומינון: האם האדם חושב שהוא יינטש אל-קיימה:.

והכוונה ששני הפסוקים ודומיהם מתייחסים: שהבריאה נעשית חסרת תועלת וחסרת תוחלת אם אין יום אחר שבו יקומו בני אדם לתחייה, ויישאו דין וחשבון על מעשיהם שעשו בחיי העולם הזה; כלומר, החיים הופכים לשווא, ובריאת השמים והארץ הופכת לפסול אם החיים בעולם הזה הם הסף.

אנחנו יכולים להבין את החוכמה של זה במוחנו: אנו רואים בחיינו עולמו מדכאים שנשארו מדכאים עד רגע המוות, ואנשים מדוכאים נשארו מדוכאים עד סוף ימיהם. והיכן הצדק כשהצורר לא נענש והמדוכא לא נענשוהיכן החוכמה ביצירת חיים שאירועיהם אינם דורשים צדק ואז מסתיימים כך

ורואים אנשים סוררים שאינם עומדים בגבולות ה' שציווה ה', והם גוזלים את ההנאות בחיי העולם הזה, ואחרים הדבקים בציווי ה', ואין הם נוטלים מההנאה אלא מה שה'

. התיר, והיא - בעולם הזה - כמות שהיא ללא ספק פחותה ממה שנהנים הסוררים השקועים בהנאות. אז אם חיי העולם הזה הם הסוף של אלה ושל אלה, אז העניין הוא באמת וצודקהאם נכונים העניינים בכך שמי שרצה לגזול את גזלתו ולהתקדם בו בלא חשבון, בעוד שהחייב מונע מעצמו את ההנאה הנוספת ואחר כך ממשיך בגזילתו ללא שכר

בפסוקים המבורכים הללו, תהילה לו, הוא מסביר לעבדיו שהוא משקם יצורים לאחר שהם מתים ופוגעים באדמה, כשם שברא אותם בפעם הראשונה וברא אותם יש מאין, אין הוא מסוגל ליצור אותם שוב, וידוע שהבריאה השנייה קלה מהראשונה.

סופר את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד